

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas conpleteens arbores, frutices, herbas, plantas ter...

Jahr: 1743

Kollektion: Zoologica

Werk Id: PPN369546733

PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN369546733|LOG_0218

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369546733>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

Fructus planæ sunt filique, singularis ac miræ formæ, sunt enim irregulariter contortæ & compressæ instar cochleæ, externe summi aurantii coloris, atque instar serici molles, in quibus officula reconduntur ex rotundo plana, uti Condoryns Corallariae parvifoliae, diu virentia, dein fusca, & lapidea.

Arboris lignum album est, sed magis rubet quam præcedentis; grayius est, ac crassioribus constat ex fibris, unde & Amboinenium clypeis non ita conductit ac prioris.

Nomen. Latine Arbor Clypearium rubra, & Clypearia rubra. Malaice Caju Salowacko Mera. Amboinice Sea-Cau. Alii hanc vocant Kellor Goenong, & Kellor Oetan. In Leytimora Menabu Cuhu dicitur, quod denotat, ubi decidit, ibi vegetat, forte quum ejus officula ubique facile progerminent.

Uſus. Ex crassis arboris truncis æque Monoxyla formantur quam ex prioris truncis, illo autem laborant vitio, quod licet sint levia ac facillime ex aqua evehi possint, aquam inbibant marinam, ac tardissime exsiccentur, unde nec etiam durabilia sunt, contra trunci cortex aptus est ad quævis retia tingenda, qui plurimus hujus arboris uſus est.

Alia insuper minor Sye species est, quæ parvas gerit rachides, in quibus folia directe sunt obposita, ultra pollicem longa, foliorumque pinnæ sibi etiam obponuntur, dimidio minores illis Tamarindi, folia etiam mox sece contrahunt & claudunt, si illæ abrumptant uti in prioribus. Foliorum rachides duplice gerunt verruculam instar viridis Catjangh, inter folia & ramum.

Flores videntur in ample extensis Corymbis excrescere, quos insequuntur filique planæ & tenuissimæ, binos ac quatuor pollices longæ, digitum latæ, ab utraque parte fulcatæ, superius rotundæ, externe pallidæ, illis Aymalabæ similes, sed minores, intus semina locantur oblonga, angustata, & tenuia, viridia, glabra, & dura, vix cultri dorsum crassa.

Locus. Ad pedes montium crescit, ac Baleyenses hanc comparant cum ipsorum Palandingan, quæ majora gerit folia, inque similibus filiis paulo majora officula, nigricantia, edulia, sed acria, & linguam vellicantia, unde & ab ipsis plantatur.

Tabula Centesima & Undecima

Ramum exhibet Clypearia alba filiisque planis & erectis.

Tabula Centesima & Duodecima

Ramum exhibet Clypearia rubra filiisque contortis.

CAPUT VIGESIM. OCTAVUM.

Catti-marus. Kinar.

Catti marus Tiliæ species haberetur, licet non tam alte excrescat, magnitudinem enim plerumque habet vulgaris Mali. Ejus truncus est crassus, compressus, incurvus, & nodosus, cuius cortex est rugosus, fissus, sordidus, ac plerumque musco aliisque herbis concretus, ejus rami sunt recti, ac plerumque sursum elevati, glabro obducti cortice, lento admodum & succoso, qui a ligno separari facile potest, uti in *Salicibus* ac *Novella*.

Ejus folia sunt magna & cordata, inferius nempe auriculata, superius in brevem apicem desinentia, plerumque semi-pedem lata & longa, integra, tenuia, superne glabra, inferne parum rugosa seu scabra ob plurimas venulas. Prope ipsorum petiolum quinque concurrunt nervi, petiolis autem insident longis & rotundis folia, quæ inordinata circa ramos locantur, vetusta quoque folia ad nervum medium verrucam gerunt. Malvaceum habent saporem, & contrita ad Violarum odorem adcedunt, præsertim tenera: Ipsorum succus fuscus est, cutisque pruritum excitat.

Flores longis insident racemis, qui in laterales quosdam dividuntur petiolos, quibus & foliola interponuntur.

De vruchten zyn platte bouwen van een vreemde gedaante, kluchtig gedraayd, en gewrongen als een wenteltrap, van buyten boog oranye-gel, en mede zagt als fulp, daar in leggen uyt den ronden platte zaden, gelyk de Condoryns van Corallaria parvifolia, langen tyd groen, daar na bruyn en steen-hard.

Het bout is wit, rooder dan 't voorgaande, swaarder en grofdradiger, daarom tot de Amboinsche schilden zo bequaam niet als 't voorige.

Naam. In't Latyn Arbor Clypearium rubra, en Clypearia rubra. Op Maleys Caju Salowacko mera. Amboinsch Sea-Cau. Andere noemen het Kellor Goenong, en Kellor Oetan. Op Leytimor Menahu Cuhu, het welk wil zeggen, waar het been valt, daar groeyd het, misschien om dat de zaden over al ligt opkomen.

Gebruik. Uyt de dikke stammen maakt men zo wel Praauwen als uyt het voorgaande, maar hebben die faute, datze wel ligt zyn, en gemakkelijk om op en af te halen, maar zuigen 't zeewater in, droogen langzaam weer op, en zyn dierhalven niet durabel; daar en tegen de schorisse des stams is bequaam om alderhande netten te tanen, 't welk dan het meeſte gebruyk van dezen boom is.

Daar is nog een kleene soorte van Syc, die kleene ryskens heeft, en daar de bladeren regt tegens malkanderen staan, ruym een vinger lang, aan de steeltjes staan de blaadjes ook tegens malkander, half zo groot als die van Tamaryn, en sluyten straks t'zamen als men ze afbrekt, gelyk ook de voorige. De ryskens hebben een dubbeld wratje als een groene Catjangh, tuſſchen de bladeren en de tak.

Het bloeyzel schijnt voort te komen aan wyd uitgebreyde troffen, daar op volgen zeer dunne platte bouwen, 2. en 4. duymen lang, een vinger breed, te wederzyde gesoomt, voor rond, bleek van buyten, die van Aymalahä gelyk, dog kleender, binnen leggen langachtige, smalle, en dunne zaden, groen, glad, en hard, qualykzo breed als een rugge van een mes.

Plaats. Hy wast aan 't hangen van 't gebergte, en de Baleyers vergelyken 't by haer Palandingan, het welk grotere bladeren heeft, en in diergelyke bouwen wat groter zaaden, swartachtig, eetbaar, doch scherp op de tong, en 't wert by bunlieden geplant.

De Hundert en elfde Plaat

Vertoont een Tak van de witte Schildt-Boom, met platte regte peulen.

De hondert en twaalfde Plaat

Vertoont een Tak van de rode Schildt-Boom, met gedraayde peulen.

XXVIII. HOOFDSTUK.

Kinar-Boom.

DE Kinar-boom zoude men voor een Linde-zoorte kunnen aanzien, hoewel zy zo hoog niet werd, want by houd gemeenelyk de grootte van een gemeenen Appel-boom. De stam is dik, kort gedrongen, krom, en knoeſtig, de schorisse mede rauw, schilferig, vuyl, en gemeenlyk met Moſch en andere kruyden bezet, de takken zyn regt, en meest overeynd staande, met een effene schorisse bekleet, die zeer taay en zappig is, latende zig van 't bout afschillen, gelyk de Wilge of Novella.

De bladeren zyn groot en bertvormig, te weten agter met twee ronde billen, en voor met een korte spitze, in 't gemeen een halve voet breed, en lang, met effene kanten, dun, boven glad, van onderen wat ruyg of rimpelig, wegens de vele kleeneaderen. By den steel stoeten vyf zenuwen te samen, de steelen zyn lang, rond, en staan zonder order rondom de takken, ook hebben de oude bladeren aan de middelzenuwe gemeenlyk een wratte. Zy hebben een Maluwachtige smaak, en gewreven een reuk na Violentrekkende, byzonderlyk de jonge. Haar zap is bruyn, en jeukt wat op de buyd.

Het bloeyzel komt voort aan lange troffen, bun in eenige zyde-steeltjes verdeelende, daar tuſſchen kleene blaadjes staan.

Flosculi sunt pusilli, late purpurei, ex decem angustis petalis compositi, quorum quinque exteriores parum aperta sunt, quinque interiora vero eriguntur, quae pistillum ambient inodorum.

Fructus pentagonae sunt vesiculae, primo virides cum purpureo intermixto colore, ac demum rubescunt, & facillime dehiscent, anguli autem profundis sulcis distincti sunt, ita ut stellam referant. In quavis vero cellula nigricans semen reconditur. Si haec arbores in remotis locatæ sint locis, altiores & elegantiores excrescent, circa aedes vero humiles sunt & inelegantes, quum ejus rami saepius amputentur, quos tamen cito regenerat instar Salicium, hinc etiam sit, quod ipsarum stipites adeo concreti sint, totque parasiticæ alant herbas, plures enim ipsis increscunt Filicis, Polypodii, & Musci species, contra in summis iporum cavitatibus putrefactis latent angues, leguani, formicæ, similiaque animalia.

Arboris lignum est pallidum, vetustorum truncorum flavescent, atque in quibusdam locis nigris venis distinctum, molle, attamen crassum & lentum, nodosum, nec poliri potest, nigræ vero istæ maculae non in cunctis reperiuntur arboribus, sed potissimum in talibus, quæ saepius detruncatae fuere, in Java autem copiosius quam in Amboina. Ejus radices irregularis quoque sunt, crassæ, & nodosæ, atque magna ex parte supra terram denudatae conspicuntur, ejusdem itidem substantie.

Anni tempus. Saepius in anno floret, ac fere nunquam fructibus destituta est, copiosissime autem hi Octobri & subsequentibus mensibus aestivis conspicuntur.

Nomen. Latine *Catti marus*, juxta Malaiense & Javanicum *Catti Mahar*. Amboinice in Leytimora *Kinar*. Hitoe Kenal. Macassara Kauwas. Ternata *Ngaro*. Baleya *Catti Maba*.

Locus. Ubique nota est arbor, sed juxta regionum varietatem folia quodammodo differunt.

Usus. Stipites quotidie adhibentur ad sepes & palos hortorum ex iis formandos, lignum enim ejus quam maxime est vegetabile, non autem ita quam Novella. Ramorum cortex aptus est ad quævis ligamina, nodosum ramorum & radicum lignum manubriis majorum cultrorum inservit, non ob coloris elegantiam, sed soliditatem ac tenacitatem, in Java vero aliquis locis, ubi hoc lignum nigras istas exhibit maculas, ad vaginalis telorum adhibetur. Amboinenses teneris ejus foliis caput lavant, ob violaceum ipsum adorem, Europæ vero curis primitum inde sentiunt.

Chirurgi quoque indigeni ipsorum succum oculis meis instillarunt, quum mihi oculi inciperent esse caliginosi, ad illos depurando, quod in initio non percipiebam, sed brevi post acredine sua penetranti usque ad ipsum penetrabat cerebrum, non autem mihi solatio fuit, forte quod malum esset nimis pertinax.

In Baleya & Java has alunt arbores, ut majores sint, nodosque præbeant vetustiores, ex quorum variegato ligno elegantes fabricant elaboratas telorum vaginalis.

Tabula Centesima & Decima Tertia

Ramum exhibet *Catti Mari*.
Ubi Litt. A. ejus fructum denotat.

De bloempjes zyn kleen, ligt-paars, van 10. smalle blaadjes gemaakt, waar van de 5. buytenste wat geopent staan, en de 5. binnenste over eynd, omgevende een draadje zonder reuk.

De vruchten zyn vyfhoekige blaaskens, eerst groen, met wat paars gemengt, ten laatsten roodachtig, en bersten zeer ligt, zynde de boeken met diepe voorns onderscheyden, zo datze een Sterre gelyken. Binnen heeft men in yder Celletje een swartachtig zadeken; als deze bomen aan afgelegene plaatzen staan, zo wassen ze hoger en cierlyker, maar omtrent de woningen van menschen blijft by kort en lelyk, om dat zyne takken zo dikwils afgekapt werden, die by egter gaauw wederom gewind, gelyk de Wilge knoppen, daar van komt het ook, dat deze stronk zo bewassen is, en veele baftaard-kinderen voeden moet, namelijk veelderley soorten van *Filix*, *Polypodium*, en *Mos*, daar en boven in de verrotte bollen schuylen Slangen, Leguanen, Mieren, en andere ongedierten.

Het bout is bleek, aan oude stammen geelachtig, hier en daar met zwarteaderen of vlammetjes, week, nogtans dik en taay, werrig, en onbekwaam om glad te schaven. De zwarte vlammen vind men niet aan alle bomen, en dat meest aan zodanige, die dikwils gekapt werden, op Java meer dan in Amboina, de wortelen zyn ook onbefuyt dik, en knoeftig, en leggen een groot end boven de aarde bloot, mede van dezelfde substantie.

Sayzoen. Hy bloeyd dikwils in 't jaar, en men ziet hem bykans nooit zonder vruchten, doch wel de meeste in October, en de volgende Somer-maanden.

Naam. In 't Latyn *Catti Marus*, na 't Maleys en Javaans *Catti Mahar*. Amboinsch op Leytimor *Kinar*, Hitoe Kenal. Macassars Kauwas. Ternataans *Ngaro*. Baleys *Catta Mala*.

Plaats. Hy is overal bekent, hoewel na 't onderscheyder landen de bladeren een weinig verschillen.

Gebruik. De stokken werden dagelyks gebruikt, om paggers, dat is levende beyningen daar van te maken, en allerhande stylen in boven en tbuynen, want 't is een groeysaam bout, doch zo ligt niet als de Novella. De bast is bequaam tot alderhande bindwerk, 't werrige bout aan de knoeften en wortels, dient tot begten van bouwmessen, zynde wel niet mooy in 't aanzien, niet te min taay en vast; maar op Java, en elders, daar dit bout zwarte vlammetjes heeft, werd het gebruikt tot krischeden. De Amboinezzen nemen de jonge bladeren om 't hoofd mede te wassen, wegens haare bloemachtige geur, maar de Europeanen gevoelen een jeukte daar van op de buyd.

Ook hebben de Inlantze Meesters het zap van de zelfde bladeren my in de oogen gedroopen, doen my 't gezigt begin te begeven, om de oogen te zuiveren, 't welk in 't eerst niet gevoeld wierd, maar 't geen ik kort daar na met een doordringende scherpigheid tot in de berfzenen gevoelde, en 't holp my niet, om dat misschien het gebrek te balsterrig was.

Op Baleys en Java voedenze expres deze bomen, om grooter en oude knoeften te gewinnen, uyt wiens gevulamt bout zy fraaye uytgesnedene kris-begten maken.

De Hondert en dertiende Plaat

Vertoont een Tak van de *Kinars Boom*.
Alwaar Lett. A. deszelfs vrucht aanwyft.

